

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 3T/36/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515010501
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Štepánik
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2016:1515010501.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V samosudcom JUDr. René Štepánikom na hlavnom pojednávaní dňa 07.06.2016 v Bratislave

rozhodol:

Obžalovaná:
I. M., rod. G., nar. XX.XX.XXXX v H., r. č. XXXXXX/XXXX, bytom H. - Q.,

sa uznáva vinnou, že

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T 60/2009 zo dňa 08.12.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2 To 14/2010 zo dňa 28.10.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.10.2010 bola uznaná vinnou, pričom jej bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti chovať psov akéhokoľvek plemena po dobu 5 rokov, a rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T 66/2013 zo dňa 27.06.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.08.2013 bola uznaná vinnou, pričom jej bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti chovať psov akéhokoľvek plemena po dobu 5 rokov, napriek tomu v dobe asi od 23.09.2013 do dňa 09.08.2015 v Bratislave na Gessayovej ulici v bytovom dome číslo XX na XX. poschodí v byte č. XXX chovala psov rôznych plemien v počte od 7 do 19 jedincov tak, že im zabezpečovala prístrešie v uvedenom byte, zabezpečovala im krmivo a podávala im ho, venčila ich v okolí obytného domu a na iných miestach, upratovala po nich exkrementy, zabezpečovala im veterinárnu starostlivosť, pričom bola dňa 09.08.2015 v Bratislave - Petržalke v priestore medzi Chorvátskym ramenom a Gessayovou ulicou kontrolovaná hliadkou PZ, ako s ďalšou osobou venčila asi 10 psov, po čom bola obmedzená na osobnej slobode,

teda

marila výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonávala činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

čím spáchala

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 73/2015 Z. z.

Za to sa
odsudzuje:

Podľa § 348 ods. 1 s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 73/2015 Z. z. na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 73/2015 Z. z. súd obžalovanú na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 73/2015 Z. z. súd ukladá obžalovanej trest zákazu činnosť chovať psov akéhokoľvek plemena na dobu 2 (dva) roky.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej I. M., svedkov I. I., I. C., I. T., C. F., Z. G., C. N., M. W., H. D., znalca - psychiatra I. M. I., prečítaním a oboznámením spisového materiálu.

B. I. M. na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku poprela. Psov nevenčila, venčili ich iní ľudia, dcéra obžalovanej. Traja psy boli v byte jej matky, patrili dcére obžalovanej G. G.. Prenajatom byte žila obžalovaná s Z. G., dcérou a troma kamarátkami, ktoré venčievali svojich psov. Obžalovaná sa o psov nezaujímalá, krmivo im nedávala.

V prípravnom konaní obžalovaná vypovedala, že si postupne vzala do osobnej starostlivosti viacero psov, o ktorých sa príkladne starala. Mrzí ju, že venčila párkrát a starala sa o psov aj na Slovensku napriek zákazu činnosti, ale myslela si, že robí záslužnú činnosť. Priznala, že na byte na Gessayovej ulici je u nej asi 10 psov. Ak spôsobila problémy susedom, ospravedlňuje sa. Aj dňa 09.08.2015 venčila s priateľom väčší počet psov, keď prišli policajti a zobrali ju na oddelenie.

Rozpory vo výpovediach odôvodnila obžalovaná tým, že pri výsluchu v prípravnom konaní sa zrútila, bola pod vplyvom alkoholu z oslavy z noci predtým, bolo jej jedno, čo policajti do zápisnice napíše. Zápisnicu nečítala, lebo nemala okuliare, podpísala ju, lebo si myslela, že je svedok.

Svedkyňa I. I. vypovedala, že na Gessayovej XX býva od roku 2012, odkedy obžalovanú videla stále so psami. V období od septembra 2013 do augusta 2015 svedkyňa psy obžalovanej trikrát napadli. Keď boja domová schôdza, kde sa prejednávali aj sťažovali na psy obžalovanej, obžalovaná vyšla z výťahu sama so 14 psami, čo videli aj pracovníci bytového podniku, ale nepomohli. Obžalovaná chodievala zo začiatku so psami sama, neskôr jej chodili pomáhať bezdomovci, ktorých si ona platila, jedna jej pomocníčka tam zomrela, druhá chodila stále opitá. Obžalovaná chodila stále so psami asi dvakrát denne, nedalo sa to nevidieť, lebo psy keď vychádzali, stále štekali. Obžalovaná mala vo svorke 8 a aj viac psov, striedala ich. Psy boli choré, často mali hnačky, keď sa vyšpinili na chodníku, obžalovaná na to hodila len papier. Svedkyňa videla, keď obžalovanej doviezli jedlo pre psov, zásoby, ktoré obžalovaná nosievala aj sama. Obžalovaná chovala psov intenzívne, svedkyňa videla 10-14 psov a inokedy čiastočne iných. Nikdy svedkyňa nevidela venčiť psov matku obžalovanej.

Svedkyňa I. C. uviedla, že za obdobie od septembra 2013 až august 2015 chovala obžalovaná v dome 14-15 i viac psov, s ktorými chodila často von. Ľudia sa sťažovali, svedkyňa obžalovanej dohovárala, že v takom prenajatom byte nemôže byť také veľké množstvo psov, že to nie je chovná stanica ani útulok. Keď bola u obžalovanej v byte, tá tam mala 5-6 psov a bola v byte sama. Matku obžalovanej so psami svedkyňa nevidela. Obžalovanú videla svedkyňa venčievať psov aj samu, väčšinou bola s niekým.

Svedok I. T. vypovedal, že od septembra 2013 do augusta 2015 mala obžalovaná od začiatku 3-5 psov, potom psy pribúdali. Dvakrát ho psy obžalovanej napadli vo vestibule domu. Obžalovanú vídaval svedok venčiť psov skoro každý deň, zo začiatku mala obžalovaná 3,5,6 psov, neskôr až nejakých 20, nedalo sa to už ani spočítať. Zo začiatku venčievala psov obžalovaná sama, neskôr pribúdali pomocníci. Svedok nevidel upratovať obžalovanú po psoch extremity, videl ako psom obžalovaná nosila krmivo z auta.

Svedok Z. G., druh obžalovanej vypovedal, že v deň, keď zadržali policajti obžalovanú, prechádzal sa so psami v lese, obžalovaná sa asi 20 m opodiaľ opaľovala. Policajti sa nepýtali, koho sú to psy. Svedok sa zdržiaval v Maďarsku, v období od 23.09.2013 do 09.08.2015 chodieval aj na Slovensko, počas jeho neprítomnosti sa na Slovensku starali o jeho psy známi, A. a x,y ľudí, ktorým platieval. Svedok má 55 psov. Na miestnom úrade v Petržalke boli evidované tri psy na meno mamy obžalovanej. Deň pred zadržaním políciou obžalovaná požívala alkohol na oslave, preto ležala na lúke a musela požívať veľa vody, aby eliminovala alkohol.

Svedok C. F. na hlavnom pojednávaní tvrdil, že pri výsluchu obžalovanej v prípravnom konaní nebol, len podpísal zápisnicu, bol len na časti výsluchu pri podpísaní zápisnice.

Svedok C. N. vypovedal, že výsluch obžalovanej v prípravnom konaní prebiehal štandardne. Obžalovaná v čase výsluchu pod vplyvom alkoholu nebola.

Svedok M. W. vypovedal, že keď zasahovali spolu s kolegom voči obžalovanej, na ktorú mali príkaz na zadržanie, obžalovaná bola na lúke, mala okolo seba asi 10 bezsrstých psov, ona psov venčila, opaľovala sa, psy behali okolo nej, volala ich menami. Svedok vedel, že obžalovaná má zákaz chovať psy. Podľa svedka obžalovaná v čase ich zákroku nebola pod vplyvom alkoholu, bola úplne normálna. Za obdobie

september 2013 až august 2015, prišiel svedok do kontaktu s obžalovanou ešte raz, keď ich (hliadku polície) privolal ich kolega, ktorý si bol v civile zabať a psy obžalovanej, ktorých vtedy bolo desať, roztrhli tomu behajúcemu kolegovi kraťasy. Vtedy sa to vyriešilo náhradou škody. Pri zákroku 09.08.2015 bol ešte jeden pán, na prítomnosť ktorého sa nezameriaval. Obžalovaná sa pýtala, čo bude so psami. Svedok H. D. popísal služobný zákrok voči obžalovanej, ktorá s inou osobou venčila asi 10 psov. Test na alkohol u obžalovanej nebol dôvod robiť. Na otázku, či pri predvádzaní sa správala obžalovaná neštandardne, bola rozrušená, plakala?, svedok odpovedal, že sa správala normálne.

Znalec I. M. I. na hlavnom pojednávaní interpretoval závery znalcov psychiatrov, že obžalovaná trpí duševnou poruchou, ktorá stredne ťažko ovplyvňuje jej ovládacie schopnosti, ktorá ju núti nadmerne zhromažďovať psov bez ohľadu na okolnosti, spoločenské kontexty a hrozbu zo strany zákona. Takýto typ poruchy moderná psychiatria vie liečiť. Podľa znalcov pobyt obžalovanej na slobode nie je nebezpečný.

Z úradného záznamu policajnej hliadky sú zrejmé okolnosti zásahu voči obžalovanej dňa 09.08.2015. Z rozsudku Krajského súdu v Bratislave 2To 14/2010 z 28.10.2010 je zrejmé, že obžalovanej I. M. bol mimo iného uložený trest zákazu chovať psov akéhokoľvek plemena na dobu päť rokov, začínajúci plynúť od 29.10.2010 do 29.10.2015.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V 1T 66/2013 z 27.06.2013, právoplatného 12.08.2013 je evidentné, že týmto rozhodnutím bol I. M. uložený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. trest odňatia slobody 15 mesiacov, ktorého výkon jej bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu 3 roky (plynúcu od 13.08.2013 do 13.08.2016) a trest zákazu činnosti chovať psov akéhokoľvek plemena na dobu 5 rokov.

Po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení dôkazov dospel súd k týmto záverom:

Ku skutku

Spáchanie skutku uvedeného vo výrokovej časti rozsudku obžalovanou I. M. má súd za jednoznačne preukázané svedeckými výpoveďami svedkov I. I., I. C., I. T., M. W. a H. D., o starostlivosti o veľké množstvo psov obžalovanou v dome na K. ulici v Bratislave - zabezpečovanie stravy, vychádzok (tzv. venčenie) na priestranstvách za a pred domom, hygienu psov, a to dlhodobu nielen v participácii s inými osobami (čím obhajoba preukazuje, že sa nejednalo o činnosť obžalovanej), ale aj samostatne. Posledný dvaja menovaní svedkovia sa vedeli vyjadriť len k jednorazovému zásahu voči obžalovanej dňa 09.08.2015, svedok M. W. k incidentu, kde pes obžalovanej napadol jeho kolegu.

Obžalovaná I. M. pri výsluchu v prípravnom konaní spáchanie skutku priznala, pričom jej obhajoba, že počas výsluchu bola v stave znemožňujúcom jej výsluch (doznívanie vplyvu alkoholu), bola vyvrátená výsluchom svedka C. N. o štandardnosti s korektnosťou vedenia výsluchu, i o stave obžalovanej počas výsluchu bez vplyvu alkoholu, čo potvrdili aj svedkovia M. W. a H. D., predvádzajúci obžalovanú na policajné oddelenie, že pod vplyvom alkoholu nebola. Pravdivosť týchto výpovedí týchto svedkov nenasvedčuje nielen ich postavenie (služobné zaradenie policajtov), kde kvôli obžalovanej, by si nepravdivou výpoveďou nekazili kariéru a zamestnanie vôbec, ale aj fakt, všeobecne známy, že na stav po alkoholickom opojení, ako na to poukazovala obžalovaná v zmenenej výpovedi na hlavnom pojednávaní i svedok Z. G., druh obžalovanej vyslúchnutý na návrh obžalovanej až na hlavnom pojednávaní, opaľovanie na slnku nepôsobí blahodárne, práve naopak, stav po alkoholickom opojení zhoršuje. Je preto nelogické, aby obžalovaná liečila vplyv alkoholu opaľovaním sa na slnku.

Zmenená výpoveď obžalovanej na hlavnom pojednávaní je súdom vyhodnotená ako zjavne účelová v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti a následne uloženému trestu.

Znevierhodňovanie svedkov - susedov obžalovanej obhajobou pre ich údajnú zaujatosť je absolútne nepodložené, svedkovia logicky vypovedali i k negatívnym dôsledkom chovu veľkého množstva psov obžalovanou v byte v paneláku, ktorý nemá nič spoločné so súžitím človeka so psom v takomto type domu, kde je spoločensky únosné a tolerované chovanie jedného maximálne dvoch psov v domácnosti (i kvôli spolužitiu so susedmi), nie však chovom desiatok psov jednou osobou. Kontext takéhoto chovania psov obžalovanou je zrejmý i časovo z predchádzajúcich odsúdení. Chovanie rádovo desiatok až stoviek psov (vtedy však v rodinnom dome)

K trestnej zodpovednosti:

Súd sa stotožňuje s tvrdením obhajoby, že uloženým trestom zákazu činnosti sa zakazuje výkon (určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo) takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis (§ 61 ods. 1 Tr. zák.). Na konkrétnu vec sa vzťahuje tá časť ustanovenia § 61 ods. 1 Tr. zák., ktorá poukazuje na podmienky výkonu upravenej osobitným predpisom.

Osobitným predpisom upravujúcim podmienky výkonu individuálnej starostlivosti o psa nie je, ako správne konštatuje obhajoba, je zákon o živnostenskom podnikaní (č. 455/1991 Zb.) ani zákon o

ochrane prírody a krajiny (č. 543/2002 Z. z.), ktoré upravujú chov zvierat ako ľudskú činnosť s cieľom rozmnožovania živočíchov.

Chov psov ako individuálny vzťah človeka a psa ako najčastejšie spoločensky domácky chované zviera, upravuje osobitný predpis - zákon č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov. Tento zákon neupravuje na rozdiel od iných (aj už citovaných) právnych predpisov chov zvierat na účely reprodukcie, ale na účely úpravy spoločenského súžitia človeka so psom v kontexte vzťahu k iným občanom, na vymedzenie pravidiel a spoločenských vzťahov, ktorých produktom je prvok zvieratá - psa. Je možné súhlasiť s tým, že tento zákon nedefinuje pojmy vedenie psov, držba psov, vlastnícky vzťah k psovi, chov psov, starostlivosť o psov „venčenie“ psov a podobne. Zjavne tu zákon vychádza zo všeobecne vžitých a akceptovaných pojmov (výrazov) medzi ktorými „chov psa“ ako spoločenskej činnosti interakcie človeka a psa možno definovať azda najvšeobecnejším pojmom „starostlivosť o psa“ zo strany človeka vrátane (prípadného) výcviku psa s dosahom na zodpovednosť za činnosť psa v rozpore s konvenčnými vžitými zásadami koexistencie ľudí a psa, navyiac upravenými z pohľadu zodpovednosti o také zviera (psa) právnymi predpismi. Vo vzťahu ku konkrétnej trestnej veci obžalovanej I. M. treba pod chovom psov - k čomu jej bol uložený zákaz činnosti - rozumieť zákaz starania sa (starostlivosti) o psov v pozitívnom smere (zabezpečovanie stravy, výcvik „ubytovanie“ (výbeh, psia búda, pobyt v byte)), i v negatívnom smere zodpovednosť voči iným občanom za aktivity psa, i administratívne povinnosti (evidencia, známky, poplatky a iné). Takáto starostlivosť o psa je pojmovo (a obsahovo) širšia ako je vlastníctvo psa, držba psa, pretože starostlivosť o psa (chov) nie je viazaná na vlastnícky vzťah k psovi, čo je i konkrétny prípad obžalovanej, kde pre množstvo psov - tak ako i v jej predchádzajúcich odsúdeniach, sa nedá preukázať konkrétne vlastnícke vzťahy ku psom, či ich zverenie do starostlivosti. Inak povedané starostlivosť o psa upravený týmto zákonom je ľudovejšie (zrozumiteľnejšie) označenie chov psa. Práve tomuto pojmu „chov psa“ sa nevyhol ani zákonodarstva, keď na viacerých miestach § 3 ods. 3 písm. d) - umiestnenie chovného priestoru alebo zariadenia na chov, v ktorom sa pes na území obce zdržiava, ak sa umiestnenie nezhoduje s miestom trvalého pobytu držiteľa psa, § 4 ods. 1 - vodiť psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá a schopná ho ovládať v každej situácii, pričom je povinná predchádzať tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka alebo zvieratá a zabraňoval vzniku škôd na majetku, prírode a životnom prostredí, ktoré by pes mohol spôsobiť, § 4 ods. 2 - vodiť nebezpečného psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je plne spôsobilá na právne úkony, používa pojem „chovný priestor“, teda označenie pre nielen ubytovanie psa (v rodinnom dome dvor, psia búda, prístrešok, v bytovom dome byt) ak i všetky činnosti s tým spojené (strava, výcvik, zodpovednosť) - vid' predchádzajúci text odôvodnenia tohto rozsudku.

§ 8 citovaného zákona odkazuje na pre tú ktorú obec individuálnu úpravu podľa pomerov obce, a to všeobecne záväzným nariadením č. 13/2013 pre obec Petržalka, čo bolo na pomery obce Petržalka upravené mimo iné aj „výbehom“ pre psov v Zrkadlovom háji za domom na Gessayovej ulici.

Z uvedeného je nepochybné, že uložený zákaz činnosti chovu psov obžalovanou má právny základ a opodstatnenie v opore právnych predpisov (v stručnosti citovaných a aplikovateľných).

Obžalovaná I. konaním uvedeným vo výrokovej časti rozsudku v rozpore s uloženým trestom zákazu činnosti chovu psov naplnila znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutie podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 73/2015 Z. z. a bola aj týmto prečinom uznaná vinnou.

K trestu

Pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. je základná sadzba odňatia slobody až na dva roky. Obžalovaná nemá žiadnu z poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm. a) - o Tr. zák. Obhajobou avizované uplatnenie ustanovenia § 36 písm. c) Tr. zák. - páchatel spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby - nie je aktuálne, pretože porucha osobnosti v zmysle záverov znaleckého posudku nie je chorobou. Pritiažujúcou okolnosťou z formálneho hľadiska (§ 37 písm. m) Tr. zák.) je predchádzajúce odsúdenie Okresným súdom Bratislava V vo veci 1T 66/2013 - skutok spáchaný v skúšobnej dobe podmienene odloženého výkonu trestu odňatia slobody. Základná trestná sadzba trestu odňatia slobody sa tak upravila na rozpätie 8 mesiacov až 2 roky. V rámci nej vzal súd do úvahy na jednej strane skutočnosť, že u obžalovanej sa jedná o poruchu osobnosť (zohľadnenie v prospech obžalovanej), na druhej strane, že sa jedná o špeciálnu recidívu (vo vzťahu ku konaniu vo veci 1T 66/2013), ale najmä skutočnosť, že sa nejedná o jednorazové porušenie zákona (marenie výkonu rozhodnutia súdu), ktoré je samo o sebe trestné, ak o dva roky udržiavaný protiprávny stav obžalovanou s negatívnym dopadom na spoluobčanov - susedov, čo našlo odzrkadlenie v uloženom treste odňatia slobody v trvaní 1 rok, ktorý je napriek všetkému trestom miernym.

Na výkon trestu odňatia slobody súd zaradil obžalovanú do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý (by) jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

K neustálym invektívam obhajoby voči zákonnému sudcovi treba dodať, že pri nich absentuje logika. Pokiaľ trestným rozkazom z 21.08.2015, voči ktorému bol podaný odpor a teda na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerom trestu, bol obžalovanej I. uložený trest odňatia slobody 1 rok aj s použitím ustanovenia § 36 písm. I, Tr. zák. - vtedy priznanie a oľutovanie skutku, dnes pri popieraní skutku obžalovanou túto poľahčujúcu okolnosť aplikovať nemožno, a ak bol obžalovanej uložený rovnaký trest, jedná sa o relatívne o zmiernenie trestu vo vzťahu k pôvodnému trestnému rozkazu. Vzhľadom na nerešpektovanie obžalovanou uloženého trestu zákazu činnosti opakovane, súd jej uložil trest zákazu činnosti chovať psov na dobu 2 roky.

Súd neakceptoval návrh prokurátora na uloženie obžalovanej ochranného ambulantného psychiatrického liečenia, keďže pre taký postup nie sú splnené zákonné podmienky - absencia nebezpečnosti pobytu obžalovanej na slobode.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do pätnástich dní odo dňa jeho oznámenia (vyhlásenia u osôb prítomných na vyhlásení rozsudku, ktorým treba rozsudok doručiť) na Okresný súd Bratislava V k sp. zn. 3T 36/2015 v troch vyhotoveniach. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora a odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.